

Egy repülőgépet – feleannyi használt gépkocsi

A MAGYAR KATONAI VEZETÉS nem fogadja el Jugoszlávia budapesti katonaiattasé-hivatalának azt a közlését, amely tagadja, hogy csütörtökön egy jugoszláv felségjelű katonai repülőgépet megsértette Magyarország légtérét – mondta Keleti György ezredes, a HM szóvivője. Közölte az attasé-hivatal – még szombaton – arról tájékoztatta a Magyar Honvédség parancsnokságát, hogy Belgrádból kapott információja szerint jugoszláv katonai repülőgépet csütörtökön nem sértette meg a Magyar Köztársaság légtérét. A jugoszláv illetékesek ugyanakkor elismerték, hogy a kérdéses időpontban egy Jastrebutipusú repülőgépkocsi – amely egy Belgrádtól északra fekvő katonai repülőtérről szállt fel – mintegy 500 méter magasságban a Melenci-Zenta-Bajmok-Zombor útvonalon repült.

A NEMZETKÖZI GAZDASÁGI KAPCSOLATOK MINISZTERIUMÁBAN elbírálták a személygépkocsi behozatali kérelmeket. A minisztérium minden új személygépkocsira szóló igényt elfogadott és azokra kiadta az engedélyt. Ezek szerint az első félévben a kereskedők 34 ezer új autót hozhatnak az országba, közel 200 millió

dollár értékben. A használt gépkocsik esetében már nem voltak ilyen nagyvonalúak az engedélyezők. A fennmaradt kvótát darabarányosan osztották el a kérelmezők között. Átlagosan minden kereskedő feleannyi gépkocsit hozhat be, mint amennyire eredetileg engedélyt kért.

A FŐVÁROSI VÁLASZTÁSI BIZOTTSÁG egyhangú szavazással megsemmisítette a február 9-i gazdagréti helyi képviselő-választás 98. szavazókörének eredményét. Az indoklás szerint a szavazókörben a szavazás napján megsértették a kampánycsendet.

A HÚSPARI SZÖVETSÉG semmilyen sem lépte túl hatáskörét – mondta Mike Imre főtitkár –, ezért határozottan visszautasítja Gergátz Elemér földművelésügyi miniszter vádjait, miszerint bejelentésértéki információnyújtáshoz a szövetség vezetőjének nem volt joga. Elmondta: a várható húsárvaltozásokról eredetileg nem kívánt nyilatkozni és ezt nem is kezdeményezte. Válaszai nem bejelentések voltak, hanem tájékoztató jellegű információk, hogy a szövetség véleménye alapján milyen árvaltozásokra lehet számítani.

„Nem csókolok kezét senkinek!”

– mondja Király Zoltán

(Folytatás az 1. oldalról.)

– Ez önmagában nem zavar. Az, hogy kiszorultam az érdeklődés centrumából, önmagában nem baj. Az volt túlzott érdeklődés, ami a rendszerváltás előtt övezett; bár ez nem annyira a személyemnek szólt, mint annak a szerepnek, amit felvállaltam. Azt viszont én is helyesnek tartom, hogy ma a pártok poltizálása a döntő. Egyébként én az MDF-frakcióban is a lelkiismeretem és legjobb meggyőződésem szerint szavaztam. A Magyar Demokrata Fórum frakciójának egy építész tagjával beszélgettem a közelmúltban. Elmondta, hogy nem jár frakcióülésre, mert harminc ember hoz az egész frakcióra kötelező határozatokat.

– Harminc ember?
– Anyian mennek el, és ők hozzák azokat a határozatokat, amelyeket majd a 160 embernek képviselnie kell a vita és a szavazás során. Sokan érzik rosszul magukat ebben a helyzetben, csak ők nem tehetik meg azt, amit én, hogy úgy szavaznak, ahogy legjobb meggyőződéssük diktálja.

– Frakciófegyelem van?
– Mondok egy példát. A közelmúltban interpelláltunk a Virág cukrászda privatizációjának ügyében. Ismeretes, hogy az Országgyűlés nem fogadta el Szabó Tamás választását. Az egyik MDF-es képviselő, aki nemmel szavazott, két nap múlva kapott egy levelet a minisztertől, hogy hogy képzelte ezt? Ha egy kormányparti képviselőt meggyőz az ellenzék érvelése, és ezt szavazatában kifejezésre is juttatja, akkor máris nemtetszésüket fejezik ki a nagy embernek. S nem egy ilyen esetről tudok. A többség nem tud hatni az MDF-frakcióban – vagy nem is akar, mert már a kedve elment tőle – csak vállalja a feyvelmet. Én meg eldönthetem, hogy mit teszek.

– Ön azt mondta, magát kizárólag egy szocialista-szociáldemokrata pártban tudná elképzelni. Ilyen szerepre azonban több párt is pályázik, maga a szociáldemokrata párt is több részre szakadt. Lát esélyt arra, hogy egységes erő jöjjön létre?
M. T.

KÖZÉLETI NAPLÓ

MA

KATONA GYULA, a 13-as választókerület képviselője 16 órától 18 óráig lakossági fogadóórát tart a vízművek Tisza L. körúti székházában.

DOBÓ JÁNOS, az Északi városrész önkormányzati képviselője fogadóórát tart délután 5 órától a Kodály Téri Általános Iskolában.

A KISKUNDOROZSMAI MDF szervezete a községháza nagytermében 18 órakor fórumot tart a szövetségi és a képviselői törvény végrehajtásáról.

HOLNAP

A SZOCIALISTÁK megyei agrárfórumot tartanak 17 órakor Makón „Mi lesz a szövetségetekkel” címmel, amelyen részt vesz dr. Géczy József országgyűlési képviselő és a párt számos agrárszakértője. A tanácskozás előtt 15.30 órakor Szegeden, a Tisza Lajos krt. 2-4. szám alatt a sajtó érdeklődő képviselőinek sajtótájékoztatót tartanak.

DR. DÖMÖTÖR LÁSZLÓ, az 1. számú választókerület képviselője 16-17 óráig fogadóórát tart a városgháza 113-as szobájában (Szechenyi tér 10.).

LENCSÉS ÉVA, a 22. számú választókerület képviselője 18 órától a Makkosházi Általános Iskolában fogadóórát tart.

Arab diplomata Szegeden

Zehani Abdelhamid, Algéria magyarországi nagykövetségének első titkára látogatott tegnap este Szegedre. (Korábbi hírünnel elmentében, nem a nagykövet érkezett, Bakhti Ahmed sajnos gyengélkedik, ezért nem tudott a fővárosból ideutazni.) Az arab diplomatát a JATE-klub vezetősége hívta meg a Barth M. Anna észak-afrikai úti-élményeit rögzítő fotókiállítás megnyitójára. Zehani úr tiszteletére algériai teaházat rögtönöztek, a forró italt felszolgálták valamennyi érdeklődőnek. Az est házigazdája dr. J. Nagy László arabszakértő, a JATE Bölcsészettudományi Karának docense volt; rövid bevezető előadása után, amelyben Algéria történelmi és társadalmi fejlődésének sajátosságait és mai politikai helyzetét vázolta, Zehani Abdelhamid a hozzá intézett kérdések alapján tájékoztatót az észak-afrikai arab ország mindennapjairól.

Három nappal a megyei közgyűlés előtt

Tanácskoztak a polgármesterek

Újszegeden, a Csongrád Megyei Pedagógiai és Közművelődési Intézet tanácstermében tartottak tegnap konzultatív tanácskozást a megye polgármesterei.

Hely hiányában csak a két legfontosabb napirendi pontról szólunk. Elsőként arról a beszámolóról, amelyet dr. Szilvassy László, a vagyonszétosztás bizottság vezetője tartott, a közüzemi vállalatok sorsával kapcsolatos, és még nem egészen tisztázott kérdésekről. Ahogy hallottuk, egyrészt van olyan település, ahonnan még mindig nem kaptak szakvéleményt, holott ennek határideje február 20., másrészt az eddig benyújtott igénylések sem voltak mindig világosak. Hogy a végső szót nehéz lesz majd kimondani, azt – látva például a testületek és a polgármesterek nem mindig felhőtlen viszonyát – nem nehéz megjósolni...

A vita persze még mindig a közüzemi vállalatok központi, gyakran oszthatatlan, úgynevezett működtető vagyona fölött zajlik. A vízmű vállalat esetében a váb három lehetőséget vázolt fel: az állított lakosok száma szerint, a víztermelő kapacitás arányában vagy az öt éves árbevétel arányában osszák-e föl a működtető vagyont. Az érintett önkormányzatok 51 százalékának kellene azonos állásponton kell jutnia – különben a bizottság hoz majd döntést. (Megint csak elhangzott az a kézenfekvő javaslat, hogy mi lenne, ha üzemfőmérnökségi szinten történne a szétválás, ám kérdés, hogy sikerül-e egyezésre jutniuk a közsegélyeknek.) A temetkezési vállalat esetében a váb a lakosságát osztja majd el közös megegyezéssel a vagyont –, ezeken a településeken van ugyanis ingat-

lanja a vállalatnak. A csongrádi polgármesterrasszony a bejelentés után felszólt, jelezve, hogy megfellebbezik majd a döntést – mire az egyik érintett polgármester, a makói, azonnal reflektált: igen, ő is igazságtalannak tartja az említett felosztást, hiszen ezzel együtt a 21 milliós adósság is csak a három település között osztható föl.

Megjelent a tanácskozáson Vladiszavlyev András, a Csongrád Megyei Munkügyi Központ vezetője is, aki a közhasznú munkák támogatására benyújtható pályázati lehetőségeket ismertette, mely többek között a munkából tartósan ki-, illetve a munkanélküli-segélyezéstől hamarosan elesők számára is munkát jelenthetne. Őt nagy területe lehet ennek a foglalkoztatási formának, melynek költségeit 70 százalékban a központ, 30 százalékban pedig a helyi önkormányzat kell hogy fedezze, az adott munkaerőpiaci térség bérvizonyaihoz igazodva: az egészségügy, a szociális ellátás, az oktatás, a környezetvédelem és a településfejlesztés.

Előadó ezenkívül még több lehetőséget felsorolt a munkahelyteremtésre – például ha egy vállalat nem képes teljes munkaidőben foglalkoztatni valakit, de vállalja, hogy négyórás részmunkaidőben munkát biztosít számára, a központ további kétórányi munkadíjat kifizet a munkavállalónak. Szót ejtett a munkanélküli segélyből kiesettekről is, akiknek havi 5000 forintos, két évre szóló ellátást ígér a minisztérium – ám ahogy néhány felszólalótól is hallottam, hogy ez milyen pénzből történik majd, arra nincs még konkrét elképzelés.

S végül még egy problémáról: hogyan segítsenek a falvak munkanélkülijein az önkormányzatok, ha nem tudhatják, hogy kikről is van szó? Ezzel kapcsolatban Vladiszavlyev András megígérte, hogy amennyiben erre igény van, akkor név nélküli, foglalkozás és nem szerinti lebontást küldhetnek az önkormányzatoknak.

S végül még egy problémáról: hogyan segítsenek a falvak munkanélkülijein az önkormányzatok, ha nem tudhatják, hogy kikről is van szó? Ezzel kapcsolatban Vladiszavlyev András megígérte, hogy amennyiben erre igény van, akkor név nélküli, foglalkozás és nem szerinti lebontást küldhetnek az önkormányzatoknak.

Hatalom és pénz, avagy a konc maradéka

Nyelvünkön ez a szó már több mint negyven esztendeje nem pihenhet, használói körében ugyanis gőzerővel megy a politikai bizottságosi, néha már azt gondolja az ember, sztahanovistáknak kell lenniük, akik ennyit vállalnak. Tizenhét bizottság működik a városházán, tucatnyi úgynevezett állandó bizottság és öt régi tanácsai vállalatokra specializálódott felügyelőbizottság. A bizottságok föllállása, személyi összetétele, az elnöki és a titkári posztok elosztása annak idején is politikai alku tárgya volt, és ezt nem is titkolta senki. A bizottsági konstrukciót szimmetrikusra építették, mindenütt konzervatív illetve liberális ellensúlyokkal.

Kulcskérdésnek látszott a rendszerváltás, a politika logikájából a vagyonszerzés, a vállalkozás és a privatizáció; másfelől, a praktikum oldaláról pedig a város újraszervezése és esetleges fejlesztése. E feladatok tárgyával azonos néven egy-egy bizottságot hoztak létre, liberális illetve konzervatív vezetéssel. A vállalkozás és a privatizáció játékkeretében azonban a centralizált állam erős korlátok közé szorította (ugyanabbe a helyzetbe került a szociális és az oktatási bizottság is), a városfejlesztési, -rendezési és -üzemeltetési bizottság – népszerű nevén a vévéné – azonban a lassacsán a várospolitika egészét befogta, nélküle ma már elgondolhatatlan Szeged működtetése; hosszú távú koncepciója – mindmáig az egyetlen – már régően elkészült, a többi bizottság a másodlagos vonalban kényserült a Borvendég Béla-féle vévéné kiszolgálására. E nyomasztóan súlyos bizottságot készül-

NEGYVEN. Annyi mindent aggattunk a legutóbbi négy évtizedre, hogy e témában se jó, se igazán rosszat nem lehet már mondani. Legalábbis így gondoltam egészen addig a pil-lanatilag, amíg a következő kifejezést nem olvastam: „negyven év agyvérzése.”

Hallottunk már bémult, gúzsba kötött, megalázott, bebörtönzött, lerabolt országról, beszélünk tragikus, sötét, hazug vagy undorító negyven évről, de ez az agyvérzés - nekem legalábbis - teljesen új.

Láttam már agyvérzésen túlelt embert, aki lelassulva, a szavakkal küzdve, korlátozott mozgástérben éli életét és ezért jóval esendőbb, mint a többi. Nem akarok senkit sem elzárni a jóreménytől, mégis ki kell jelenteni, hogy egy ilyen jellegű egészségkárosodás a lehető legtrikább esetben hordoz visszafordítható folyamatokat. Magyarán szinten tartás, esetleg kicsiny javulás várható, de a beteg már sohasem lesz a régi.

Nos, az agyvérzéses negyven évről nekem épp az jut eszembe, ami e szóösszetétel érveiteltenségre utal. Az például, hogy ma már komoly szerephez juthat a cselekvő polgár, hogy tág tere van az önszerveződésnek, és hogy természetes része az életnek a munkájába feledkező ember.

Péntek este operában voltunk a párommal, és azt láttam, hogy az emberek sokkal kevésbé gondterheltek, mint korábban, vagy ha azok is, legalább otthon tudták hagyni a nyűgeiket.

Szombat este a mérnökmunkára bálján mulattunk, s ugyanezt tapasztaltam. Vidám, optimista csapatok ültek az asztaloknál és táncoltak a zenekar előtt. Mintha egy új élet kezdődött volna el, az emberek beszélgettek egymással, sőt társalgottak is, ahogy ilyen helyeken illik.

Szóval az agyvérzés. Nem vagyok fizetett optimista, de be kell vallanom, hogy magamon is érzem a derülátás esélyeit. Bémult volt ez az ország, de csak egy mulékony, rossz álom zsibbadásával kelünk most föl, s úgy gondolom, a fejnünk tiszta.

Vagyis: van jövő.

Dunhus Imre